

SYNU, HLE, TVÁ MATKA

Svého nejmilejšího učedníka Ježíš oslovuje „synu“. Bůh z kříže proměňuje lidské vztahy, jeho slovo nás uvádí do nové role. Stát se synem Boží Matky je nepředstavitelným božským darem uděleným nám v nejzávažnějším okamžiku dějin spásy. Je možné o něm pochybovat?

SYNU, HLE, TVÁ MATKA

Pod křížem má začátek zvláštní svěření člověka Bohorodičce, které se pak v dějinách církve různě uplatňovalo a vyjadřovalo. (45)

Mateřská láska je stále srozumitelným pojmem, připomíná kousek ztraceného ráje, kde jsme byli neustále obklopeni Láskou.

Pro mateřství je zásadně důležitý fakt, že se vztahuje na osobu. Rozhoduje o něm vždy jedinečný a neopakovatelný svazek dvou osob: matky s dítětem a dítěte s matkou. Také když je jedna a táž žena matkou mnoha dětí, je příznačným rysem jejího mateřství podstatně její osobní vztah ke každému jednotlivému z nich. Každé dítě totiž bylo zrozeno jedinečně a neopakovatelně, a to platí zrovna tak pro matku, jako pro dítě. Každé dítě je též jedinečně a neopakovatelně obklopeno mateřskou láskou, o kterou se opírá jeho lidská výchova a vyzrávání. „Mateřství v řádu milosti“ si zachovává obdobu s tím, čím se vyznačuje „v řádu přirozenosti“ svazek matky s dítětem. (45)

Matkou se Maria stala pro svou velikou víru v Boží slovo. Nikdy nepřestala být tou, která uvěřila, a tak se od počátku připravovala na budoucí rozměr svého mateřství.

SYNU, HLE, TVÁ MATKA

Jan přijímá milovanou matku svého Pána jako svoji novou matku. Ne proto, aby mu sloužila, ale aby jí vytvořil podmínky pro další pozemský život. Jejich základem je srdce schopné pravdivě milovat. Kolik uzdravení lze najít, když místo nenasytného hledání projevů lásky od našich bližních pohlédneme na Matku Boží s postojem: „Co pro tebe, Maria, mohu udělat?“

Jan ještě netuší, že přijal pravou „učednici“ Krista. Maria je první z těch, kdo „sloužili Kristu v druhých lidech a pokorou a trpělivostí přiváděli své bratry ke Králi, jemuž sloužit znamená kralovat“. Dokonale dosáhla „královské svobody“, jaká je vlastní Kristovým učedníkům: Sloužit znamená kralovat! (41)

SYNU, HLE, TVÁ MATKA

Takto se začal vytvářet zvláštní svazek mezi touto Matkou a církví. Vždyť rodící se církev byla plodem kříže a zmrtvýchvstání jejího Syna. Maria se od začátku bezvýhradně darovala osobě a dílu svého syna, a musela tedy přenést tuto svou mateřskou oddanost hned od začátku také na církev. Po synově odchodu trvá její mateřství v církvi dál jako mateřské prostřednictví. Tím, že se jako matka přimlouvala za všechny své děti,

spolupracovala na spásonosném díle svého Syna, Vykupitele světa. Koncil učí: „Mariino mateřství v plánu milosti trvá neustále... až do věčného dovršení spásy všech vyvolených.“ (40)

Dívej se na Marii a užasni, jak dokonalý byl plán Boha s člověkem. Její krása a podivuhodné vlastnosti nejsou dílem náhody.

Z bohaté milosti milovaného Syna a pro vykupitelské zásluhy toho, který se měl stát jejím synem, zůstala Maria uchráněna dědičného hříchu. Tímto způsobem náleží od prvního okamžiku svého početí, své pozemské existence, Kristu, má účast na uzdravující a posvěcující milosti a na lásce, která vychází z „Milovaného“, ze Syna věčného Otce, který se vtělením stal jejím vlastním synem. Proto skrze Ducha svatého v řádu milosti, tj. účasti na božské přirozenosti (srov. 2 Petr 1,4), dostává Maria život od toho, kterému ho sama jako matka dala v řádu pozemského plození. (10)

SYNU, HLE, TVÁ MATKA

Bůh mě takto vybízí z kříže nejen k péči o mé nejbližší, kteří slábnou a potřebují pomoc. Prosí mě, abych rozeznal hodnoty, které v předchozích generacích držely naši lidskou rodinu pohromadě, abych je přijal do svého života jako základní stavební kámen. S pohledem upřeným na Marii rozliším podstatné od neživotného, od ní se naučím ochotě, odvaze a důvěře. U ní také pokaždé najdu přijetí, načerpám sílu a povzbuzení.

Proto pozvedají křesťané v celém svém pozemském putování s důvěrou oči k Marii a snaží se, aby Kristus „rostl“ v jejich „srdci“. Maria, vznešená Dcera sionská, pomáhá všem svým dětem – ať žijí právě kdekoli a v jakýchkoli podmínkách –, aby našli cestu do otcovského domu. (47)

Pane Ježíši, každý máme něco nejcennějšího, od čeho se nedokážeme odloučit. Přesto v okamžiku smrti nemůžeme chtít nic vlastnit. Tvá slova odevzdání vlastní matky vytvořila novou skutečnost plné Boží rodiny. Pomoz mi pochopit, že vše, čeho se pro tebe vzdám a daruji druhým, se neztrácí, ale naopak posiluje růst tvého království už zde na zemi. Ať v mém srdci roste denně vděčnost za přítomnost tvé Matky Marie mezi námi.

Impulzy k duchovnímu životu

V našem okolí je mnoho potřebných, od kterých se z nejrůznějších důvodů izolujeme. Naslouchejme Božímu hlasu, dejme ve svém srdci vyrůst touze pomáhat těm, na které nám Pán i skrze Marii ukazuje. Začněme třeba pravidelnou modlitbou za ně. Dobrá modlitba má vyústění v konkrétní akci.

Literatura: Jan Pavel II. Redemptoris Mater (Matka Vykupitele)